

Den ærede Ordfører sagde om Ændringsforslaget under Nr. 7, hvor man forlanger $\frac{7}{35}$ som Statstilskud, at det var ret naturligt, at dette blev beregnet efter den høje Kapitelstakst. Ja, det er jo rigtignok, som man ser paa det. Staten yder i Forvejen ret betydelige Beløb til Tiendeafløsningen, men alligevel finder man det ganske naturligt, at man endogsaa under saa ekstraordinære Forhold, som i Øjeblikket foreligger, først forlanger, at der skal betaales efter de høje Kapiteltakster, og dernæst, at Staten skal give en vis Del deraf til Nyderne.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) har jo sluttet sig, til Dels i hvert Fald, til Ændringsforslaget om, at §§ 1 og 2 skal udgaa. Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) omtalte dette Forhold, og det kan jeg altsaa lade ligge. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds maa glemme, at det er noget, der er foreslaaet af hans egne Partifæller nede i Folketinget, som han her ikke vil tiltræde.

Det ærede Medlem rettede ogsaa nogle Bemærkninger af mere personlig Art til mig om, at jeg havde været lovlig sen i Vendingen med at komme frem med dette Lovforslag, og han syntes, at jeg i mine stille Timer maatte ærgre mig derover. Jeg har ikke mærket noget dertil til Dato, og jeg tror heller ikke, jeg kommer til det trods det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde faaet Henstillinger under Finanslovens første Behandling og ogsaa senere, og først langt hen paa Efteraaret tog jeg Sagen op og nedsatte et Udvalg. Men det ærede Medlem glemmer, hvorledes Forholdet var. Det var ikke Meningen, at man skulde rette ved selve Grundlaget for Kapitelstaksten. Man skulde kun gøre den ene Ting, som ogsaa vilde være opnaaet gennem det Lovforslag, der blev fremsat, at raade Bod paa de høje Kapiteltakster i Aar. Det er ganske naturligt, at man nu, maaske i højere Grad, end det har været Tilfældet før, kommer ind paa at skulle lave et andet Grundlag for Kapiteltaksternes Ansættelse i Fremtiden. Men det er lige saa sikkert, at skal det skaffes, skaffes det ikke i en Haandevending, det skaffes ikke fra første November til første Januar. Et saadant Lovforslag kunde jeg meget godt tænke mig fremsat, men saa skulde man faa at se, at der vilde ikke gaa kun en Maanedstid, men maaske mere end en hel Samling, før det blev vedtaget; der kommer her mange Forhold i Betragtning, som skal overvejes.

Jeg skal indrømme, at det maaske ikke er saa helt let at finde et andet Grundlag for Kapiteltaksternes Ansættelse. Men hvad der var uhyre let i Øjeblikket, var at se, at Kapiteltaksternes Højde i Aar i Forhold til andre Aar skyldtes Krigen, og derfor var det ikke saa vanskeligt at sige: den Forhøjelse stryger vi i Aar, og saa faar vi Tid til at overveje, hvilket Grundlag der for Fremtiden skal benyttes.

Der er gjort opmærksom paa, at det havde været godt, om Lovforslaget var fremsat lidt tidligere. Jeg skal indrømme det, men dersom det var fremsat tidligere, havde man sagt, som bemærket ved første Behandling: lad os se, hvor høje Kapiteltaksterne bliver. Og dersom man ikke havde ventet med Fremsættelsen, indtil man havde set, om Staten paa andre Omraader skulde gribe ind under Hensyn til de ekstraordinære Forhold, vilde der være blevet sagt: Skal dette være det eneste Sted, hvor der gribes ind? Derfor tror jeg ikke, at den afgørende Grund til Modstanden er den, at Lovforslaget kommer for sent, men den, at man ikke ønsker, der skal gribes ind i dette Forhold. Jeg kan derfor ikke tilraade at stemme for Flertallets Ændringsforslag. Jeg kan anbefale mine egne, men de kommer maaske slet ikke til Afstemning. — Den ærede Ordfører sagde, at hvis Flertallets Ændringsforslag vedtoges, blev der af det oprindelige Lovforslag kun Titelen tilbage. Ja Titelen er jo for saa vidt ikke en Gang tilbage. Det eneste, som bliver tilbage, er et stort Tilskud fra Statskassen til Tiendeyderne, eller man kunde ogsaa sige et stort Tilskud til Tiendenyderne, for det er det rette Forhold. Men saa taber Lovforslaget sin Interesse efter min Mening, naar det hele munder ud i, at Staten skal give $\frac{1}{2}$ Million eller maaske mere til Tiendenyderne. Jeg maa derfor tilraade at stemme mod de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Godskesen): Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Kapiteltaksterne helst skulde være rigtige. Det er en Ytring, som har min fuldeste Sympati. Alle menneskelige Handlinger og Afgørelser skulde helst være rigtige. Men deraf følger ikke, at man til enhver Tid, saa længe det skal være, kan diskutere Fejltagelsen. Der er noget, som hedder, at der en Gang maa „sættes en Sag evindeligt Tielse paa“, der maa være et Øjeblik, da Diskussionen hører op. Der er ingen, som tvivler paa, at Domme skal være rigtige. Men naar en Dom er afsagt i sidste Instans eller afsagt under saadanne Omstæn-